

Nr 46.

Av herr **Bäckström**, om ändring i visst avseende av grunderna för anslaget för bidrag till inackordering av skolbarn i skolhem, arbetsstugor eller enskilda hem.

I årets statsverksproposition begäres under åttonde huvudtiteln under punkt 155 ett anslag av 950,000 kronor såsom bidrag till inackordering av skolbarn i skolhem, arbetsstugor och enskilda hem. Under punkt 157 begäres ett anslag av 300,000 kronor såsom bidrag till anordnande av skolbarnsbespisning. Detta innebär en ökning av resp. 50,000 och 100,000 kronor. Varje ökat bidrag till dessa välsignelsebringande verksamhetsgrenar hälsas med tillfredsställelse.

Särskilt skolbarnsbespisningen omfattas i vida kretsar med allt större förhoppningar. Över vaggan, där denna tanke föddes, brann löftenas stjärna stor och klar. Frågan om en mera omfattande barnbespisning är under behandling av befolkningskommissionen, vars förslag dock icke hinner underställas innevarande riksdag. Skolbarnsbespisningen föreslås därför böra fortgå enligt de grunder, som fastställdes av 1937 års riksdag.

Ecklesiastikministern anför bl. a. att vissa skoldistrikt begärt få använda beviljat inackorderingsbidrag till skolbarnsbespisning. Detta önskemål känner jag väl till från de trakter i Västerbotten, där jag har min verksamhet. Där vägen till skolan håller sig kring 3 och 4 km, beviljas inackorderingsbidrag för endast en del av läsåret, 90 dagar eller 60 dagar eller ännu mindre. Meningen är, att barnen skola gå i skolan under den vackrare delen av läsåret och vara inackorderade under den ogynnsammare delen. Ändamålet med dessa välfärdsåtgärder mot skolbarnen är dels att få en regelbundnare skolgång, dels friskare och starkare barn. Många av oss, som i åratal i praktiken sysslat med dessa angelägenheter, hålla före, att barnen faktiskt orka att gå rätt lång väg och må väl därav, om de blott få en ordentlig måltid i skolan. Den som haft tillfälle att se den torra och magra kost, som tusenden av svenska skolbarn leva på från 7 eller 8 på morgonen till 3 eller 4 på middagen, förvånar sig över att vårt folkmaterial trots allt är så gott. Men han inser också, vilket tillskott av hälsa och livskraft en skolfrukost med mjölk, plättar och smörgås är för undernärda barn och vilken högtidsstund denna måltid är för skolbarn.

En helinackordering betingar ett pris av 1 krona och 25 öre per dag och barn, en skolmåltid erhålles för cirka 50 öre. Ett inackorderingsbidrag för exempelvis 60 dagar räcker till skolbarnsbespisning under 150 dagar. Det är ingen tvekan om att pengarna, om de användas på det senare sättet, hava

större effekt, både när det gäller bättre skolgång och friskare barn. Vi äro många, som hålla före, att den stränga boskillnaden mellan inackordering och barnbespisning icke bör vidmakthållas. Båda verksamhetsgrenarna tjäna samma ändamål. Det vore högeligen önskligt, om större frihet kunde medgivas skoldistriktet att på lämpligaste sätt använda beviljade medel, gärna i varje fall efter Skolöverstyrelsens beprövande. Det vore ett gott handtag åt skolbarnsbespisningen, medan vi vänta på befolkningskommissionens förslag.

Med anledning av det anförda får jag hemställa,

att riksdagen måtte besluta vid beviljandet av anslaget till inackordering av skolbarn, att skoldistrikt som tillerkänts bidrag för barn för kortare tid än helt läsår äger rätt att efter Skolöverstyrelsens beprövande använda bidraget helt eller delvis till skolbarnsbespisning.

Stockholm den 18 januari 1938.

Axel Bäckström.